Р Е Ш Е Н И Е
№ 43142

гр. София, 04.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 1 състав,** в публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **8062** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2-4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК.

Образувано е по жалба от „АЛТАРА ЗЕНИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. Д., [улица], ет. 2, ап. 6, представлявано от управителя И. И., срещу Решение № ПО-57/ 16.06.2026 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0001843/01.06.2026 г., издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С..

Жалбоподателят оспорва решението като неправилно и незаконосъобразно. Счита, че е налице процесуално нарушение при издаването на Постановлението. Твърди още, че обезпеченията не съответстват на вземанията. Жалбоподателят счита, че предварителните обезпечителни мерки са наложени в нарушение на чл. 6 и ал. 5 от АПК и засягат права и законни интереси в по–голяма степен от най-необходимото за целта. Иска се отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки. Моли се за присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата на заявените в нея основания. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответната страна - директора на ТД на НАП - С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт Р., оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай, че е поискано такова.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата.
Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.
Административен съд София-град като взе предвид изложеното в жалбата, възраженията на ответника и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:
Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221726003060-020-001/26.05.2026 г., връчена по електронен път на 02.06.2026 г., е възложено на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК да бъде извършена ревизия на „АЛТАРА ЗЕНИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В обхвата на ревизията са включени задължения за ДДС за периода от 01.08.2025 г. до 30.04.2026 г.
На основание чл. 121, ал. 1, във вр. чл. 124, ал. 4 от ДОПК е отправено Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с № Р-22221726003060-039-001/28.05.2026 г. от главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, до дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..
В искането е посочено, че на „АЛТАРА ЗЕНИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] се извършва ревизия, възложена със ЗВР № Р-22221726003060-020-001/26.05.2026 г. В хода на контролното производство е установено, че е за установяване на отговорността по чл. 19 от ДОПК на ревизираното лице по отношение на задълженията за данъци на „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Посочено е, че предполагаемият размер на задълженията на ревизираното лице е в размер на 489548,25 евро, от които главница в размер на 411 337,00 евро и лихва в размер на 78211,25 евро към 28.05.2026 г.
В искането е изложено, че през ревизирания период „Алтара Зенит“ ЕООД закупува множество недвижими имоти, МПС и други ДМА на стойност 7610392,56 лв. от „Лайф Есеншъл" ЕООД. За придобитите имоти и МПС е извършено частично разплащане в размер на 141765,42 лв., като остатъкът е разсрочен до 2030 г. От извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че„Лайф Есеншъл“ ЕООД е едноличен собственик на капитала на множество дружества, които имат задължения към бюджета в особено големи размери. Съгласно справка от Имотен регистър по персоналната партида на „Лайф Есенпгъл“ ЕООД е уста- новено, че на 25.08.2025 г. са вписани договори за цесия за закупените от „Алтара Зенит“ ЕООД имоти, при които ипотекарен длъжник е „Алтара Зенит“ ЕООД, а цедент „Лайф Есеншъл“ ЕООД. Цесионер по всички договори за цесия е „Лайф Е. ЛЛС“, идентификация 2219752, чуждестранно юридическо лице, Държава: ОАЕ, с управител М. А..
На основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е издадено ПНПОМ с изх. № С260022-023-0001843/01.06.2026 г. от Главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., за обезпечаване на очаквано публично вземане в предполагаем размер 489548.25 евро.
Наложен е запор върху постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични или постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД за сумата от 489548.25 евро лв.
ПНПОМ с изх. № С260022-023-0001843/01.06.2026 г. е връчено на „Алтара Зенит“ ЕООД по електронен път на 02.06.2026 г.
С жалба вх. № Ж-22-854/09.06.2026 г. по описа на ТД на НАП С. „Алтара Зенит“ ЕООД е оспорило ПНПОМ с изх. № С260022-023-0001843/01.06.2026 г. по административен ред.
С Решение № ПО-57/16.06.2026 г. на директора на ТД на НАП С. жалбата на „Алтара Зенит“ ЕООД е оставена без уважение като неоснователна.
Жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, е подадена в ТД на НАП – С. на 19.06.2026 г., а Решение № ПО-57/16.06.2026 г. е връчено на „Алтара Зенит“ ЕООД по

електронен път на 16.06.2026 г.
Съдът при тази фактическа обстановка, от правна страна приема следното:
Жалбата е процесуално допустима - подадена в срока по чл. 121, ал. 2 във вр. чл. 197, ал. 2, изр. 1 от ДОПК, срещу подлежащо на съдебен контрол изрично решение по чл. 121, ал. 2, във вр. чл. 197, ал. 1 от ДОПК на директора на компетентната териториална дирекция на НАП, с което е оставена без уважение подадена до него административна жалба срещу постановление на публичен изпълнител по чл. 121, ал. 2 във вр. чл. 196, ал. 1 от ДОПК за предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК от длъжника в обезпечителното производство.
Оспореното решение е издадено от компетентен орган съобразно чл. 197, ал. 1 от ДОПК.
ПНПОМ е издадено от компетентен орган – главен публичен изпълнител в териториалната дирекция на НАП, съгласно правомощията, предоставени с чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма.
Разгледана по същество, жалбата е основателна.
Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.
Първото отменително основание по чл.197, ал. 3, пр. 1 от ДОПК в случая не е налице. По делото липсват доказателства, от които да стане видно, че от страна на „Алтара Зенит“ ЕООД е представено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК запор.
Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1 – 8 от ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 от ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 от ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.
Спорно е третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 от ДОПК - дали предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК.
В случая, настоящият състав намира, че е налице именно третата хипотеза на чл. 197, ал. 3 от ДОПК за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки. Съгласно нормата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В ал. 2 е посочено, че предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197. А съгласно текста на ал. 3, предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не

води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Налагането на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 от ДОПК предполага наличието на образувано и висящо ревизионно производство. Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 1 от ДОПК, ревизията се образува с издаването на заповед за възлагане на ревизия. По силата на чл. 113, ал. 2 от ДОПК, тази заповед следва да бъде връчена на данъчно задълженото лице. Съобразно нормата на чл. 114, ал. 1 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. Т.е. след като срокът за извършване на ревизията започва да тече от датата на връчването на ЗВР на ревизираното лице, следва изводът, че преди връчването на ЗВР, органите по приходите не могат да извършват никакви процесуални действия по ДОПК, включително да предприемат действия по налагане на предварителни обезпечителни мерки.

При това положение, съдът счита, че е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила, предвиждащи възможност за налагане на обезпечение въз основа на мотивирано искане, поискано от органа по приходите в хода на ревизията, която предпоставка в случая не е спазена. Целта на наличието на започнало ревизионно производство е да са налице надлежно събрани доказателства за наличието на бъдещи публични задължения и техния евентуален размер.

В настоящия случай не се спори, че ЗВР е връчена на 02.06.2026 г., а мотивираното искане за налагане на ПОМ е отправено до дирекция „Събиране“ в ТД С. на 28.05.2026 г., а предварителните обезпечителни мерки са наложени на 01.06.2026 г. Ревизиращият екип не е бил събрал никакви преки доказателства от самото ревизирано лице, не му е връчил искане за документи и обяснения. Налагането на обезпечителни мерки преди връчването на ЗВР лишава проверяваното лице от възможността да разбере предмета и обхвата на ревизията и да ангажира данни за имуществото си. От изложеното следва обоснован извод, че са наложени предварителни обезпечителни мерки при липсата на основната предпоставка по смисъла на цитираната правна разпоредба – към датата на издаване на оспореното ПНПОМ № С260022-023-0001843/01.06.2026 г. не е налице в ход ревизионно производство, което е предпоставка за отмяната му.

В допълнение следва да се посочи, че действително публичния изпълнител действа при обвързана компетентност, но това обстоятелство не го освобождава от задължението да извърши проверка за наличие на основанията по чл. 121, ал. 1 – 3, във връзка с чл. 195 и чл. 196 от ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки спрямо ревизираното лице. В тази връзка са неоснователни доводите на ответника, че публичният изпълнител действа при абсолютна обвързана компетентност и по отношение на мотивите. Публичният изпълнител дължи самостоятелна преценка относно необходимостта и съразмерността на конкретната мярка по чл. 121, ал. 3 от ДОПК и чл. 6 от АПК (приложим по силата на § 2 от ДР на ДОПК). Налагането на запор върху банкови сметки на дружеството до пълния размер на предполагаемото вземане от 489 548,25 евро директно блокира разполагаемите оборотни средства на търговеца, без органът да е изложил мотиви защо целта не може да бъде постигната чрез по-леки мерки върху наличните материални активи на дружеството, възлизащи по данни на самата приходна администрация на над 7,6 млн. лв. Възможността за разрешаване на неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК не санира първоначалната несъразмерност на избраната мярка.

Действително, както искането на органа по приходите, така и в оспореното постановление на публичния изпълнител са изложени фактически данни относно извършените през 2025 г. разпоредителни сделки между „АЛТАРА ЗЕНИТ“ ЕООД и „ЛАЙФ ЕСЕНШЪЛ“ ЕООД за придобиване на активи на стойност 7 610 392,56 лв., частичното заплащане на цената и

разсрочването на остатъка до 2030 г., както и за вписаните договори за цесия и законни ипотеки в полза на трето чуждестранно дружество „ЛАЙФ Е. ЛЛС“. Позоваването на чл. 19, ал. 8 от ДОПК обаче е правно относимо единствено към очертаване на хипотезата, поради която приходната администрация предполага, че ревизираното дружество би могло да отговаря солидарно за чужди задължения като „скрит съучастник“, и служи за определяне на предполагаемия размер на бъдещото публично вземане. Тези фактически обстоятелства касаят материалноправното основание на претендираната отговорност, чието съществуване и обхват подлежат на доказване в самото ревизионно производство, но не съставляват конкретни мотиви относно наличието на самостоятелна обезпечителна нужда по смисъла на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. По делото не са ангажирани никакви доказателства, че след възлагане на ревизията жалбоподателят е извършил или подготвя фактически или правни действия по разпореждане или укриване на свое имущество, които да застрашават събирането на публичното вземане. Сделки, сключени близо десет месеца преди издаване на постановлението, не могат автоматично да обосноват настояща опасност от невъзможност или значително затрудняване на събирането на задълженията. Законосъобразността на ПНПОМ се преценява към датата на издаването му - 01.06.2026 г. В тази насока директорът неправилно се позовава на последващи събития, а именно получения отговор на банката от 02.06.2026 г. и второто ПНПОМ касаещо МПС, издадено на 09.06.2026 г.
С оглед изложеното, съдът приема, че е налице нарушение на чл. 121, ал. 1 от ДОПК при издаването на ПНПОМ с изх. № С260022-023-0001843/01.06.2026 г., поради което решение № ПО-57/16.06.2026 г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него ПНПОМ с изх. № С260022-023-0001843/01.06.2026 г. като незаконосъобразно издадени следва да бъдат отменени.
При този изход на делото на жалбоподателя следва да се присъдят разноски. Жалбоподателят претендира разноски, но по делото не е представен списък на разноските, нито договор за правна помощ, нито доказателства за плащане на възнаграждение, а е налице само пълномощно. Съгласно задължителните указания на Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на ВКС, разноски за адвокатски хонорар се присъждат само при доказаност, че са реално заплатени от страната до приключване на съдебните състезания. Ето защо при липса на доказателства за действително изплатен адвокатски хонорар и съответните писмени документи претенцията за адвокатско възнаграждение следва да бъде отхвърлена като недоказана. От друга страна, е представено доказателство за заплатена държавна такса в размер на 25,56 евро, която следва да бъде присъдена на жалбоподателя при този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. Така с оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер на 25.56 евро.
Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ПО-57/16.06.2026 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба с вх. № Ж-22-854/09.06.2026 г., подадена от „АЛТАРА ЗЕНИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0001843/01.06.2026 г., издадено от гл. публичен изпълнител при ТД на НАП С. - Ю. П..
ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.№ С260022-023-0001843/01.06.2026 г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..
ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „АЛТАРА ЗЕНИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],

сумата от 25.56 /двадесет и пет и 56 евроцента/ евро разноски по делото.
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: